

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Altera Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

& sacramentis transmittentibus; religioforum iustis-
 timus hostis erat, eos publice traducebat, ac
 lacerabat. Nunc cum eorum opera egeat, nullus
 invenitur, qui sacramenta admittat, sine qui-
 bus dum defungitur, Deus scit, ubi anima degat.
 18. Divitem quendam adeo immitem erga
 pauperes fuisse Pratum Floridum narrat, ut aures,
 ne stipem postulantis perciperent, obruraret. Natura
 debitum solvit, ac corpore humato, dum
 religiosi iusta perfolventes: *Requiem aeternam,*
 &c. intonat, crucifixus tumbæ proximus manus
 dissolvit, ac aures ne orationes, & preces reli-
 giosorum penetrant, obfirmat: & sic Deus ean-
 dem monetam rependit. Sane illud Prover-
 biorum verificatur: *Qui obrurat aurem suam à
 clamore pauperis, & sic clamabit, & non exaudietur.*
 Si eadem mensura tibi Deus non vis remetiatur,
 oculos ad tuas preces ocludendo, dum morti vi-
 cinius ignoscenciam culparum petes, nunc paupe-
 ribus Christi subsidium elemosynæ roganti-
 bus non solum aures, sed & viscera pietatis pande
 & quiesco.

Part. 2. c. 3

ALTERA PARS.

9. Nunc verum est, serveritatem cœli in flem
 mediis puire, quibus ejus potentiam of-
 fendimus. Instrumentum nostrorum scelerum sit
 virga suppliciorum. Lucif rē cœlo decuratur,
 ac æternis pœnis addicitur. Iustus siquē Deus dis-
 ponit, ut flagella vindictæ cum eis ordinem natu-
 ræ non observent, qui eundem sunt transgressi,
 sic ut æternitas eos ibi jugulet, ac mors conser-
 vet, nec mors finem timori, nec æternitas spei prin-
 cipium det. Et quia cogitatione in imo ratari
 verifamur, supplicia damnatorum confidete-
 mus, quod ibi *fletus & stridor dentium* à Salvato-
 re habemus; continuo plorabunt, ac præ frigore
 dentibus stridebunt. Ludolphus à Saxonia or-
 tum harum qualitarum assignans ait: *Fletus ex
 calore dissolvitur, & stridor dentium ex frigore con-
 stringente.* O quam bene Deus vicem rationis red-
 dit? in amore Dei figurerunt, & stridore den-
 tium pœnam à frigore causatam produunt. *Stri-
 dor dentium ex frigore constringente.* Fuerunt ser-
 ventes in concupiscentiis, & ideo: *Erit fletus ex
 calore dissolvente.* Et Dionysius Carthusianus ait:
 in c. 8. D. *Certum est quod fletus & stridor dentium non sint
 corporales in substantiis spiritualibus sicut ani-
 mabus separatis, neque de moribus, sed ante diem ju-
 dicis est in eis fletus interior, id est summa tristitia,*

Mat. 6. 5.

Lud. Car. p. 1. c. 64.

Dion. Car. in c. 8. D. Mat. art. 16 fol. 31.

quæ actus est interna voluntatis. Et demum stridor, id est, interiorum viscerum horrenda concussio, qui est actus Phisicus, & externus, quo Dei offenserunt. Post diem vero judicii erit in hominibus eodemmodi stridor dentium corporalis ex frigore infernali, quoniam ibi unus calor nixio ad aqua nixium.

20. Hæc omnia tormenta pœnæ exteriores vocantur, Projiciuntur in tenebras ex terrenis. Et hoc forsitan, ut dicit Angelicus Quatuor inveniuntur taliter alienati à Deo, qui est lux vera, Sed doctus magister Celada ait, maximam partem criminum in tenebris noctis committi, ut ergo pœna correspondeat culpæ: *Ejiciuntur in tenebras exteriores, qui in tenebris sumpturæ gaudia tenebras inveniant, qui in tenebris acerbissimos cruciatus accipiunt, illi tenebre, quæ tibi modo solatia ministrant, atteruntur, & mittuntur materiam ministrant.* Et ibi erit fletus & stridor dentium, ait D. Gregorius, ut ille dicitur strideant, qui de edacitate gauderant, illic oculi defleant, qui hic per illicitas concupiscentias verberantur, quatenus singula membra septuaginta habent, quæ hic singulis quibusque viciis subjacta stridebant.

21. Nunc è tenebris æternæ noctis ad claritatem lucem diei emergamus. Saeculo sacerdoti Zachariæ in templo Altari incensanti Archangelus Gabriel apparuit, ac ei ortum Johannis nuntiavit. *Elisabeth uxor tua pariet tibi filium.* Sed sanctus vates se & uxorem suam ætate jam provecctos esse sciens, à relluce sterili fletum tam insignem non posse produci credidit. Hinc replicavit: *unde hoc sciam ego enim sum senex, & uxor mea processit in diabus suis.* Et D. Dionysius Carthusianus dicit: *Hæc locutus est Zacharias dubitans, quia non ad Dei omnipotentiam, sed ad naturæ cursum, naturalemque ordinem, & consuetudinem respexit.* Angelus incredulitatem privatione loquelæ castigavit. *Eris tacens, & non poteris loqui.* Sed cur non potius æcitate, vel simplicitate compunivisset, ut eum edem lingua? lingua sola verbis Archangelus refectus fuit, illa sola contradixisse videtur, ergo illa plestat. *Ece enim Chysostomus inquit Gabriel Zachariæ, eris tacens, & non poteris loqui linguam tuam, quæ ad verbosum mesuram diffidentiam sum præstitit effectum, sed nam sua microdinitas: Et ideo eris tacens usque ad diem quo hæc fuerit, & non poteris loqui.*

22. Unquamne audivitis, vel legitis, quæ in regno occubuerit illa puella saltatrix, quæ in reggia, dum ob natalem Herodis convivium mullaretur, saltavit ad Nicophorus Callistus recubuit.

Tempore hiemali, dum rigor anni campos duré habet, dum floribus tertam, frondibus arbores erant, dum lacus, stagna, fluvii congelantur, ac lubricos passus siliant, dum agros nives operiant, puella illa ad agros venatione se oblectatur, nepergere de crevit, sine dubio feras ex vestigiis avi impressis deprehensa sperans. Ope se accingit, lacum congelatum, ac nive operantem vult transire, credens esse plantitum, & dum in medio lacus esset, glacies pedibus subtrahitur, submergitur, & dum collatenus voragini illi immergeretur, duæ partes collum strangunt, & ac se efflent duo riores illud præciderunt; corpus fundo lacus demergitur, & collum in summitate glaciæ hæsit. Sed quodnam est hoc infortunium huius infelicis puellæ: non infortunium, imò potius iustitia divina fuit. Innoxio præcursori verticem avelli procuravit, idèd alia morte occumbere, vel alio supplicio quàm decapitatione è medio tolli non debuit. Nicephorum addico: *Etia salutaris raris facti obitus; eundem equo quom brumali tempore erat, & fluvius trajiciendus, qui cum glaciæ consuetus coagmentatusque esset, pedibus eum transibat, glaciæ autem ruptæ, idque sine Dei numine, demergitur illa statim capite tenus; & inferioribus partibus corporis laesivis, mollisque se movens salit non in terra, sed in undis: caput verò sceleratum sibi ere, & glaciæ concretum deinde etiam convulsum, & à reliquo corpore, non ferro sed glaciæ crassius refectum, in glaciæ ipsa salutationem leihabens exhibens, quæ spectaculo omnibus præbito, in memoriam ea, quæ fuerat peccantibus, revocatur. Quotquot adertant, concluderunt, benè ei sit, alia mors conferenda non fuit, aliam vindictam à caelo expectare non debuit, cum millies compertum sit illud, quod Lex ait: Qui mortem facit, mortem delicti pati. Non solum quoad substantiam, sed etiam quo ad modum, ut in hac puella videtur est.*

17. Plures peccantes à Deo non solum eodem modo, eodem instrumento, sed etiam tempore quo deliquerunt, poeniti observant. Genadius Constantinopolitanus Patriarcha narrat, Græcos facti Pentecostes die Spiritui Sancto dedicato à Saracenis esse subjugatos. Nec sine mystico, quia forsitan processionem Spiritus S. à Parte, Filioque negabant. Sic scribit Genadius: *Hinc in die Pentecostes, scilicet in festo Spiritus Sancti conveniunt in possessionem.*

Hebræos, sic credimus Tertulliano, Romani die Paschatis sibi subjecerunt, quia illo die filium Dei innocuè morti tradiderunt: *Indai, qui per sacrum Paschatis diem Christi Domini sanguine crudeliter effuso profanarunt: hinc pauci annis recurrentibus eam poenam subierunt, ut eandem Pascha celebrationem proprio sanguine cruciarent capiti à Romanis.* In occupatione urbis Hierosolymitanæ id quod Josephus, sanctus Antonius à Padua posteritati tradiderunt, omittere nolo. Inter alias miseras, quibus Hebræi obfidentibus dictam urbem Tito & Vespasiano confecti fuere, hæc fuit, quod tanta copia Hebræi servituti subacti fuere, ut triginta denario vanerint, nec hoc in admirationem vos rapiat, ex panno culpæ vestis poena extisa fuit, & monetâ eadem debitum dilutum est. Unum filium scilicet Dei triginta denariis emerunt, & triginta uno denario vanerunt: *Triginta verba do Josephi, Indai pro mo nummimato dabantur, ut poena correspondere delicto.*

24. Quis genus humanum ob peccatum commissum mortem promeruisse ignorat: nosset Redemptor huic poenæ etiam se subicere voluit. Sancti Ephrem, Irenæus, Cyrillus, Epiphanius (sicut etiam traditione Scripturarum habemus) eum vigesima quinta die Martii, qui in diem Veneris incidit, in crucem actum affirmant. Causam audite, eodem die, ac tempore ab Adamo scelus patratum testantur: *Nam eodem tempore, quo homo extendit manus ad arborem prohibitam peccans, eodem tempore extendit Christus manus in arbore crucis pro homine patiens, & eodem tempore quo homo gustavit pomum vetitum, gustavit Christus in ejus poenam sel & acetum.*

Ergò nil aliud, quàm quando Deus ob peccata nostra nos punit solum in nos ipsos nos debere querelas, & lamenta effundere, cum è gravitate, ac qualitate demeritorum ipse idæm efformaret concludere quo. Sed si è contario actiones virtuosas, & laudabiles faciamus, pro flagellis ac suppliciis præmia juxta merita donabunt. Idèd in bono crescere studeamus, ut coronam gloriæ, quàm nobis per suam misericordiam præstare dignetur, obtinere valeamus.

Tertull.
lib. adv.
Jud. c. 10.
& lib. de
Orat. c. 14.
& lib. 4.
conc.
Mar. c. 40
D. Anton.
de Padua.
Dom. 20.
post Pent.

Ioseph.
Hebr.
de bello.
Iudaico.

D. Ephrem
in Gen. D.
Iren. lib. 5.
adv. hares.
D. Epiph.
Fr. Laban
10. 3. de pec.
prop. 18. f.
1016. col. 1.